

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorvm

VD16 B 5530

Quinta Conclusio. Quandoq[ue] infirmitates & calamitates illatæ tales sunt, vt amplius nullo etiam maleficio dissolui queant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

tio curare possunt, quæ indocti Medicine quidem cognoscere valent.

Quarta Conclusio. *Regulariter, quæ inferior maleficus intulit maleficia, superior potest curare.*

PROB A T V R. Superior maleficus operatur virtute superioris Dæmonis, qui inferiorem potest cogere, ut ipse met dissoluat, vel superior valet dissoluere, cum in sua potestate sit. Rex enim in suo regno omnia, quæ excellentiæ & potestatis sunt, potest quæ Prætor, vel officiatus sibi subditus. Intelligo autem hic superiorem maleficum eum, qui pactum, habet cum Dæmone superioris ordinis.

Quinta Conclusio. *Quandoq; infirmitates & calamitates illatæ tales sunt, ut amplius nullo etiam maleficio dissolui queant.*

PROB A T V R. Sicut mala aliquando ita periculosa & inueterata sunt, ut nulla arte medicorum curari queant: Ita etiam ob diuturnitatem maleficia hominis naturam destruere possunt, ut impossibile sit curare. Quia cum maleficus curet cooperante Dæmone, qui impedita sanitatis remouere debet naturalibus: si ob diuturnitatem omnino natura destruta

structa sit, non poterit remedium adferre. Ex quo fundamento in prima parte superioris tractatus intulimus, non posse diabolum omnem morbum, maximè senectutis, curare. Hinc sèpissimè audimus, quando incantatores & malefici interrogantur & consuluntur de morbis illatis (quod nullo modo fieri debet) eis quandoq; respondetur, quod nimis tardè veniant.

Sexta Conclusio. *Maleficus aliquando curare potest morbos, quos ars medicorum aut ignorat, aut curare non valet.*

QVIA Dæmon, qui ex pacto cum malefico concurrit, maioris est scientiæ & potentia naturalis, quam præstantissimus & expertissimus quicunq; Medicus.

Septima Conclusio. *Quando quis in morbis & infirmitatibus curandis utitur modis & medicamentis, quæ medicorum ars ignorat: aut rebus, que secundum physicam, & naturalem philosophiam nullum habent naturalem ordinem ad effectum producendum, ratio curationis est suspecta, & sapit superstitionem & maleficium.*

QVIA naturali causæ sine esse debet aliqua vis insita naturalis, in ordine ad productio-

Oo ductio.